

Słowo pasterskie z okazji dwudziestolecia istnienia Diecezji Bielsko-Żywieckiej

Drodzy Diecezjanie

Liturgia słowa dzisiejszej drugiej niedzieli Wielkiego Postu prowadzi nas na miejsca ustronne i wzniosłe. Pierwszym z nich jest góra Moria, na którą Abraham wystawiony na próbę prowadzi swojego umiłowanego syna Izaaka, by złożyć go w ofierze. Izaak niosący na plecach drwa ofiarne jest figurą Chrystusa dźwigającego krzyż naszych win. Drugim ważnym miejscem dzisiejszej liturgii słowa jest góra Przemienienia, na której głos Pański mówi o Jezusie: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. W obu tych zdarzeniach doświadczamy obecności Boga, o której wspomina w drugim czytaniu święty Paweł. Obecność Boga, która jest dla nas źródłem siły i łaski, w sposób szczególny realizuje się w tajemnicy Kościoła. „Kościół naszym domem” – to hasło tegorocznego roku duszpasterskiego, który zbiega się z obchodami 20. rocznicy powołania do życia naszej Diecezji Bielsko-Żywieckiej. Jest to znak czasu i wyzwanie, by podsumować i ocenić dwie dekady naszych starań o budowanie Kościoła Diecezjalnego oraz wskazać ich kierunek na najbliższą przyszłość.

Dnia 25 marca 1992 roku błogosławiony Jan Paweł II ogłosił bullę *Totus Tuus Poloniae Populus*, reorganizującą struktury administracyjne Kościoła w Polsce. Na jej mocy z wydzielonego terenu archidiecezji krakowskiej i diecezji katowickiej utworzono diecezję bielsko-żywiecką, która dziś liczy 207 parafii oraz 2 ośrodki duszpasterskie, zorganizowane w 22 dekanaty. Patronami diecezji są: św. Maksymilian Maria Kolbe, św. Jan Kanty i św. Jan Sarkander. Równocześnie Ojciec Święty mianował mnie biskupem ordynariuszem nowo powstałej diecezji. Po konsekracji, która odbyła się w bazylice świętego Piotra w Watykanie w Niedzielę Miłosierdzia Bożego 26 kwietnia 1992 roku, w uroczystym ingresie do bielskiej katedry świętego Mikołaja 9 maja i do konkatedry w Żywcu 30 maja 1992 roku, dopełnił się akt duchowych zaślubin Pasterza ze wspólnotą Kościoła Diecezjalnego. Biskupem pomocniczym Ojciec Święty mianował księdza biskupa Janusza Żimniaka. Dziś – po jego przejściu na emeryturę – posługę tę pełni biskup pomocniczy Piotr Greger. Jego nominacja miała miejsce 22 października ubiegłego roku – w dniu, kiedy po raz pierwszy obchodziliśmy liturgiczne wspomnienie błogosławionego Jana Pawła II.

Wyjątkowe znamię pamięci na dwudziestoletniej historii Kościoła Bielsko-Żywieckiego odcisnęła wizyta błogosławionego Papieża, który 22 maja 1995 roku odwiedził Skoczów, Bielsko-Białą i Żywiec. Z Beskidzkiej Ziemi popłynął apel Piotra naszych czasów o ludzi sumienia, dla których Chrystusowy Krzyż jest prawdziwym drogowskazem. Jedenaście lat później na terenie naszej diecezji modlił się papież Benedykt XVI, nawiedzając teren byłego obozu zagłady Auschwitz-Birkenau.

Przeżywaliśmy wspólnie nawiedzenie figury Matki Bożej Fatimskiej, relikwii św. Te-

resy, św. Dominika Savio oraz peregrynację kopii Ikony Jasnogórskiej. Uwieńczeniem maryjnego rysu pobożności naszego Kościoła były koronacje wizerunków Matki Bożej Hałcnowskiej i Królowej Beskidów na Górcę w Szczyrku. Radowaliśmy się kanonizacją naszych rodaków – Jana Sarkandra, Melchiora Grodzieckiego i Józefa Bilczewskiego oraz beatyfikacją Celiny Borzęckiej, założycielki domu sióstr Zmartwychwstank w Kętach. Wielkim przeżyciem była dla nas beatyfikacja Ojca Świętego Jana Pawła II.

Świadectwem wiary mieszkańców Beskidzkiej Ziemi jest troska o świątynie. W ciągu dwudziestu lat istnienia radowaliśmy się konsekracją 68 świątyń. W tym czasie wzniesiono budynki Kurii Diecezjalnej, Instytutu Teologicznego im. św. Jana Kantego i Domu Księża Emerytów. Pięknie rozwijają się w naszej diecezji wspólnoty modlitewne i grupy apostołskie. Pobożność naszych rodzin przekłada się na liczne powołania: ponad połowa księży tworzących Prezbiterium Diecezji Bielsko-Żywieckiej to kapłani, którzy przyjęli święcenia po utworzeniu diecezji. Budzeniu powołań sprzyja chrześcijańskie wychowanie. W minionym dwudziestolecu powstały w naszej diecezji nowe szkoły katolickie. Dynamicznie rozwija się działalność ewangelizacyjna nie tylko poprzez celebracje liturgiczne i posługę sakramentalną, ale również z wykorzystaniem zdobyczy współczesnej techniki. Od początku istnienia diecezji ukazuje się „Bielsko-Żywiecki Gość Niedzielny”, od kilku lat „Niedziela na Podbeskidziu”. Posiadamy także własną stację radiową z programem religijno-społecznym „Anioła Beskidów”. Dynamicznie rozwijają się portale i strony internetowe o charakterze ewangelizacyjnym.

Za liczbami i faktami stoją ludzie wiary, jak żywe kamienie tworzący duchowy dom Kościoła Diecezjalnego (por. 1 P 4,17). Przeżywamy dziś nawrót do swoistej mentalności czasów pogańskiego antyku, który dom traktował w ogromnym uproszczeniu jako sferę prywatną, mocno zdystansowaną od publicznej. Na taki negatywny obraz domu wpływ ma zapewne ogólna mobilność, rozwój środków transportu i przekazu informacji oraz dominujące w sferze gospodarki i kultury globalistyczne tendencje, sprzyjające powstawaniu społeczeństw pozbawionych własnych korzeni kulturowych i religijnych. Na tym tle budzi się nowe zadanie Kościoła jako domu, czyli miejsca, gdzie człowiek przebywa z Bogiem, gdzie człowiek może odnaleźć siebie i swoją tożsamość.

Kościół – jak prawdziwy dom – jest miejscem zamieszkania rodziny Bożej (por. Rdz 18,19). Tworzymy jej żywą wspólnotę przez chrzest, słuchając słowa Bożego i karmiąc się Ciałem Chrystusa. Każdy udział we Mszy świętej przypomina nam prawdę o wspólnotowym wymiarze naszej wiary.

Dom jest również miejscem odpoczynku, miejscem zaspokojenia naszych duchowych potrzeb, miejscem wytchnienia w poczuciu bezpieczeństwa. Tutaj człowiek pochłonięty wirem codziennych obowiązków i zdarzeń doświadcza ciszy i ukojenia. Jak dom jest miejscem, do którego się powraca, tak również Kościół – szczególnie poprzez sakrament pokuty i pojednania – jest przestrzenią ponownego spotkania Boga i człowieka, który pogubił drogę Jego przykazań.

Kościół jako Dom Boga jest wreszcie zapowiedzią Domu Ojca, w którym jest mieszkań wiele (por. J 14,1-2), ziemskim obrazem rzeczywistości wiecznej, do której zdążamy w naszym pielgrzymowaniu wiary.

Psalmista śpiewa: „Uradowałem się, gdy mi powiedziano: pójdziemy do domu Pana” (Ps 122,1). Najmilsi, dwudziestolecie istnienia Diecezji Bielsko-Żywieckiej

jest okazją do przeżywania radości, którą pragniemy uzewnętrznić na różne sposoby. W sobotę 24 marca w Bielsku-Białej odbędzie się w sali Bielskiego Centrum Kultury symposium poświęcone tej rocznicy, połączone z wykładami, a poprzedzone dziękczynną Eucharystią w naszej katedrze. W niedzielę 25 marca dziękować będziemy Bogu za dar partykularnego Kościoła w naszych parafiach, rodzinach i osobistych modlitwach. Jednakże – aby radość przyniosła trwałe ślady w naszych wspólnotach i w nas samych – gorąco zachęcam do podjęcia w każdej parafii i w każdym kościele dzieła dziękczynnej adoracji Najświętszego Sakramentu w intencji Diecezji Bielsko-Żywieckiej, jej pasterzy i wiernych. Poczynając od 25 marca i pierwszego kościoła w diecezji: katedry św. Mikołaja w Bielsku-Białej, w ustalonym porządku, codziennie jedna świątynia pozostanie przez cały dzień otwarta, a wystawiony w niej Najświętszy Sakrament będzie zachęcał wiernych do osobistej modlitwy oraz adoracji w grupach i wspólnotach, działających w danej parafii. Radio Diecezjalne „Anioł Beskidów”, prasa katolicka i strony internetowe będą na bieżąco podawać program i przebieg nabożeństw z poszczególnych wspólnot.

Drodzy Diecezjanie. Zachęcam Was z całego serca do podjęcia tej wyjątkowej modlitwy. Przychodźmy w tych dniach na adorację do kościoła jako naszego domu, by tutaj doświadczyć przeżywania wiary we wspólnocie, by tu znaleźć odpoczynek i wytchnienie po trudach codziennego życia, by zatęsknić za Domem Ojca, by – jak w rodzinnym domu – odnaleźć swoje korzenie i swą tożsamość.

Miłosierny Boże prosimy Cię: niech nasz Kościół Diecezjalny stale się odnawia, uświęca i umacnia. Niech rozwija się i trwa do końca nienaruszona wiara, świętość obyczajów, wzajemna miłość i prawdziwa pobożność w każdej rodzinie i w każdej parafii. Maryjo, Pani Rychwałdzka, Hałcnowska i Szczyrkowska, Święci: Maksymilianie, Janie Kanty i Janie Sarkandrze módlcie się za nami. Módl się za nami Błogosławiony Janie Pawle II, abyśmy życiem i słowem głosili światu Chrystusa, Odkupiciela człowieka.

+ Tadeusz Rakoczy

List należy odczytać w II Niedzielę Wielkiego Postu (4 marca br.)